

КОЗЛЕНКО ІРИНА ПЕТРІВНА

До Ірини Петрівни Козленко порадили мені звернутися мої друзі, які пам'ятають її з дитячого садочка як свою першу виховательку. Писати вірші Ірина Петрівна почала дуже давно, а починалося все з дитячої гри в "слова". Це було цікаве заняття: придумувати рими до наведених слів. Згодом римовані рядки складались у вірші...

А потім це переросло в захоплення. І вже вихованці Ірини Петрівни із задоволенням читали вірші своєї виховательки на новорічних ранках, святах, а іноді самостійно складали свої віршовані рядки.

Я СЬОГОДНІ РАНО ВСТАВ

Я сьогодні рано встав -
Поспішав на карнавал.
Назбиралось справ багато :
У садочку нашім свято.
Новий рік вже на порозі,
Дід Мороз десь у дорозі.
Я сьогодні рано встав -
Треба віршик повторити,
Гудзик на костюм пришити,
Вмитись, гарно зачесатись,
І швиденько одягатись.
Здрастуй, здрастуй, карнавале!

СВЯТКОВИЙ ВІРШИК

Ось, нарешті, Новий рік! –
Найсолодше свято!
В залі справжній Дід Мороз,
І гостей багато.
Ми співаємо пісень,
Водим хороводи,
І ніяк нам не страшні
Вибрики погоди!

Хоч хурделиця мети,
А хоч дощик крапай –
Настрій в нас буде такий,
Спробуй зіпсувати!

ПІСЕНЬКА ПРО ЦИФРУ "7"

Ви рахувати вмієте всі.
Вас познайомлю
Я з цифрою "7".
Схожа з кочергою,
З гаком теж схожа,
З іншими цифрами
Сплутать не можна.

Приспів:

Сім, сім
Подобається всім.
Сім, сім
Подобається всім,
Ви подивіться
На цифру уважно.
Пальчиком зверху
І вниз проведіть.
А тепер голосно,
Разом і дружно,
Ви мені цифру
Оцю назвіть.

Приспів:

Сім, сім
Подобається всім,
Сім, сім
Подобається всім.
Сім козенят
У матусі кози.
Сім нот
У нашої веселої Музи,

Сім кольорів
У веселки на небі,
Цифра сім
У мене і в тебе.

Приспів.

ЛІСОВА ПРИГОДА

Казка

Дійові особи:

Бабуся Орина, ворона-мати, вороненя, лікар-дядя, сорока, вовк, мавпенята, соняшники, лісові звірята.

(Бабуся Орина сидить біля каміну, щось в'яже або мотає нитки).

Бабуся Орина:

Давайте знайомитись:
Звуть мене Орина,
Бабуся - сказівниця,
Хоч і не єдина.
Я казок багато знаю,
Історій і пригод,
Люблять слухать мене діти,
Весь чесний народ.
Хоч у казках є й неправда -
В них велика сила!
Багатьох людей у світі
Розуму навчила.
Тож умощуйтеся зручніше,
Слухайте уважно,
Яку вам бабуся казку
Сьогодні розкаже.
Клубочок розплітається –
Казка починається
"Лісова пригода"
Вона так називається.
(Відкривається завіса, видно кімнату, піч, ліжку. Біля печі пораяється мати-ворона).

Бабуся Орина:

В одному старому лісі
Жила ворона - мати
Їсти у печі варила
Своєму вороненяті.
(Ворона-мати витягає з печі горщик, виглядає у вікно).

Ворона-мати:

Отже, їсти вже зварила.
Де ж моя дитина?
От, казала ж не відходити
Нікуди від тину.
Гей, вороненятку,
Йди мерщій у хату.
Кашею з зернятка
Буду частувати.

Вороненя:

Кар, не хочу зовсім їсти
І не хочу грати.
Може краще мені, мамо,
В ліжку полежати.

Ворона-мати:

Що з тобою, моя дитино?
Чи не захворіла?
Може снігу холодного
На вулиці їла?
Кар! Ой лишенько, та ти ж вся гориш.
Ну ж бо каркни мені, донько.

Вороненя:

Кар - кар *(хрипло кашляє)*.

Ворона мати:

Та ще й хрипиш.
Кар, мерщій лягай у ліжку,
Буду тепленько вкривати.
І негайно, і негайно
Лікаря вже викликати. *(Підходить до телефону)*.
Лікар-дядя?
Вам добридень.
Це ворона – мати.

Вас до себе я хотіла б
 Терміново звати.
 Захворіла моя донька,
 Вся вогнем горить.
 Так ,так , дуже і кашляє,
 Кар, і дуже хрипить. *(Кладе трубку).*
 Через хвилиночку лікар прилетить.
(Роздається стукіт у двері).

Ворона-мати:

Заходьте, ми на вас чекали.

Дятел:

Дуже добре, що ви хвору в ліжечко поклали.
*(Підходить до вороненяти, дістає медичні інструменти,
 обстежує хвору).*

Горлечко болить?

Вороненя:

Кар *(хрипло).*

Дятел:

А тепер послухаю. в грудях, не хрипить?
 Що ж , у вас ангіна –
 Треба лікувати.
 Ось такі ліки *(виписує рецепт)*
 В аптеці придбати.
 Пити їх тричі на день.
 І весь час лежати.

Вороненя:

Лікарю, а на вулиці
 Можна мені грати?

Дятел:

Ой, що ви, ні в якому разі.
 До побачення.

Мати і вороненя:

До побачення.

Ворона-мати:

Я в аптеку полечу,
 Ліки щоб придбати,

А тебе я попрошу
 В ліжку полежати.
 Буде стукати хто в двері,
 Ти його спитай,
 Але зовсім незнайомим
 Ти не відчиняй.
 Кажуть звірі:
 Вовк лютує
 В нього зуби хворі,
 Тож хапає всіх слабих,
 Хто гуля надворі.

Бабуся:

От залишилось саме
 Хворе пташенятко.

Вороненя:

Може спробувати мені
 Подзьобать зернятко?
(Пробує, береться за горло, кашляє).
 Краще музику ввімкну
 Дуже я її люблю. *(Вмикає, слухає)*

Бабуся:

Як же сумно одному
 Дома залишатись –
 Якщо хворий, то немає
 Навіть чимсь зайнятись.
 Так дитина сумувала,
 Літо краснее згадала.

Вороненя:

От скоріш би виростала:
 Я б у Африку злітала.
 Там, кажуть, живуть, звірята -
 Чудернацькі мавпенята.

Вороненя:

Де ж матуся?
 В чому справа?
 Може ліки не придбала?
(Виглядає у вікно. Стукіт у двері).
 От й матусенька прийшла.
(Відчиняє двері, заходять лісові звірята).
 Ой, привіт!

Звірята:

Де ти ділась?

Вороненя:

Кепські справи:
Сніг поїла -
Тут зразу захворіла.

Звірята:

Ну то й що,
Підеш гуляти?
Будемо сніжки ліпити.
Ще надумали гуртом
Сніговичка зробити.

Бабуся:

Не послухалось вороненя,
Що казала мати.
І на вулицю пішло
З друзями гуляти.
Десь зненацька взявся вовк -
(Він в звірятах знає толк).
Хоч болять у нього зуби,
Їсти хочеться, аж жах!

Вовк:

(Бачить звірят, які граються, потирає руки).
Мабуть, я зварю бульйончик,
Є і підходящий птах.
Р - р - р - р - р *(Хапає вороненя, звірі розбігаються).*

Сорока:

Ой, біда, біда, біда!
Ворона проворонила вороненя!
(Кричить декілька раз, збігаються всі звірята, дятел).

Звірята:

Що трапилось?

Сорока:

Проворонила вороненя!
(Прилітає ворона).

Ворона:

Ой, казала ж я дитині :
Нікому не відчиняй.

Ой, казала ж я єдиній :
В ліжечко мерщій лягай.
(Плаче).

Дятел:

Ну, не плачте.

Ворона:

Що робити?

Дятел:

Дуже добре знаю.
Зараз я до цього вовка
В гості завітаю.
(Йде до будиночка вовка, стукає у двері).
Гей, вовчиську, відчиняй
І дитину віддавай!
Не віддаси вороненяти -
Не буду зуби лікувати!

Вовк: (Вовк зніжковіло).

Та я шо,
Та я нічого,
Я ж хотів пограти
Та й бульйон кажуть несмачний
Із вороненяти.
(Вибігає вороненя, обнімається з матір'ю, всі радіють).

Бабуся:

То ж додому повернулась
Ворона - мати,
Тут же зразу ліки дала
Своєму дитяті.
В ліжечко знову вклала,
Ковдрою пухкою вкрила.
Стала, як і кожна мати,
Колискової співати.

Бабуся:

От і казочці кінець,
А хто слухав - молодець.
Треба всім мораль запам'ятати.
Завжди, діти, слухайтеся матір.